

El Grup Enciclopèdia presenta Univers, un segell editorial per a tots els gèneres, amb autors de pelatges molt variats i la voluntat d'arribar a tota mena de lectors

Més paper al mercat

Lluís Lloret
BARCELONA

Hi ha qui pensa que es publica massa, amb el matís que totes les editorials tenen dret a existir, a fer la seva proposta, però que el mercat, en concret el català, està saturat de títols i autors. És evident que Ester Pujol, directora editorial del Grup Enciclopèdia, i Joan Abellà, director general del mateix grup, no opinen així, tenint en compte que han presentat amb energia i confiança, i també amb embranzida econòmica, un nou segell editorial, Univers.

“Vaig començar en el càrrec fa deu mesos i estic molt satisfet de poder presentar un segell dins d'una casa que des del 1965 ha passat per moltes vicissituds, però que també ha fet un recorregut llarg i intens”, va comentar Joan Abellà.

Ester Pujol també fa pocs mesos que ocupa el càrrec i tampoc ha perdut el temps. El segell Enciclopèdia publicarà els pròxims anys el premi Sant Jordi i sembla que “només publicarà el premi i algun títol més molt específic”, va explicar Pujol. La resta d'editorials del grup es mantenen: La Galera, Bridge, Rata i Catedral. Aquesta darrera, però, canvia i passarà a ser per a obres en castellà.

Al centre, Ester Pujol (de negre) i Joan Abellà (de beix) acompanyats per autors d'Univers ■ MAR VILA / ACN

Però no n'hi ha prou i han decidit crear Univers, amb què afegeixen més llenya literària (paper) al foc editorial (mercat). “Som optimistes convençuts, per això presentem un segell en un mercat en què ja hi ha molta oferta, perquè volem fer créixer el nombre de lectors”, va assegurar Pujol.

Univers està previst que ja el 2020 publiqui entre 30 i 35 títols de novel·la, narrativa, assaig, biografia i, fins i tot, poesia. “D'autors consolidats i

també de novells, originals en català en un 60% o traduccions d'altres llengües, la resta”, va detallar Pujol. I què hi aporten, de nou? “Més llibres, més oferta amb una mirada nova que vol guanyar lectors”, va definir la directora, que hi va afegir que també vol ser un segell prou atractiu “perquè vinguin autors consolidats”. De moment ja han fixat Silvia Soler i Jordi Cabré.

Tot plegat mostra un clima de competència dura entre el Grup Enciclo-

pèdia i el Grup 62, cosa ben lícita, en què hi haurà premis potents, autors saltant d'una editorial a l'altra, cops de colze per aconseguir espai a les llibreries i als mitjans...

Disseny i primers títols

El disseny d'Univers, pel que fa al logotip i a la tipografia interior, és d'Enric Jardí. Les portades tindran un estil similar i les primeres han estat obra de l'il·lustrador Ignasi Font. El nom parteix de la Biblioteca Universal, una

col·lecció que va dirigir Carles Soldevila per a la mítica Llibreria Catalònia. “Els fem un homenatge i ens posem de baula en la cadena de la cultura, perquè ens sentim totalment hereus d'aquella col·lecció que volia dur la literatura universal al català”, va comentar Pujol. “Portem al present els valors republicans d'aquell moment”, va afegir Abellà. Perquè la Biblioteca Universal va publicar 48 títols des del 1928 fins a l'inici de la Guerra Civil.

“Som optimistes convençuts, per això presentem un nou segell”, va assegurar Ester Pujol

Universal fa el primer pas amb un títol col·lectiu de narracions, *Barcelona Suites*, amb contes de Xavier Bosch, Roc Casagran, Natàlia Cerezo, Empar Moliner, Jordi Nopca, Sergi Pàmies, Adrià Pujol Cruells, Jordi Puntí, Clara Queraltó, Lluïcia Ramis i Silvia Soler, un veritable *dream team* mediàtic. “En comptes d'onze autors en podrien haver estat molts més, però ens va semblar que els triats ja mostren una declaració d'intencions”, va opinar Pujol.

Els pròxims títols, de cara a la tardor, seran les novel·les *L'abisme*, de Carla Gracia; *L'home del barret*, de Berta Jardí; *La veritable història d'una mentida*, de Ramon Erra; *L'insòlit final del senyor Monroe*, de Dan Mooney, i *El Napoleó de Notting Hill*, de G.K. Chesterton, a més de la recuperació del clàssic *La família Aubrey*, de Rebecca West. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Austera mirada als cossos de dona

Unheimlich

Companyia: Las Pelipolacas
Dissabte, 1 de juny (fins al 9) a l'Atrium. Barcelona

El muntatge *performàtic* se situa dins d'una teòrica sala de museu. I recull les maneres com les usuàries s'aturen, o no, al davant dels quadres. Un treball d'observa-

ció i mimetisme que (sense l'excentricitat d'El Tricicle) porta al riure discret dels espectadors. Perquè els tics dels personatges es van reproduint. I, en la mesura que es van reconeixent entre elles, sala a sala, i que van encreuant mirades, arriba el joc, més tard, per completar una bellesa bruta. Efectiva-

ment, el culte al cos, tan sobredimensionat, amaga drames en silenci. I les Pelipolacas reivindiquen dinamitar-ho. Amb l'honestat del seu cos (dins d'un mallot que les retrata) o sense i amb la valentia de la mirada frontal.

Teatre Kaddish ha abordat aquesta mateixa temàtica de la història de

l'art en una peça bessona: fa unes setmanes a l'Àtic del Tantarantana: *Fem (La lista de Lourdes)*. Les Pelipolacas arriben a conclusions similars sense la necessitat d'una conferència escenificada. Aquest *Unheimlich* és molt més austere, de matís. Cosa que porta a una perillosa lentitud. Tot i la guia de la veu

en off, a la visita al museu li aniria molt bé una tensió dramàtica (encara que fos de recurs) per recosir la tesi compromesa. O algun efecte escènic que donés més capes a la seva interpretació.

L'obra mostra la poca visibilitat de la dona en la vida social, més enllà de la seva representació com a

complement social, sent retratada nua als museus. Aquesta denúncia, que ha estat reconeguda per la Beca DespertaLAB, coincideix en una cartellera que exigeix un apoderament femení. Però ho fa sense que les actrius, pràcticament, renunciïn un mot. Sí que tenen una partitura de moviment concreta. ■